

در این شماره:

پیشینه شعار زن زندگی آزادی

تاریخچه پرچم ایران

زن زندگی آزادی از نگاه هنرمندان

آگاهی؛ آزادی زنان و حقوق

ایرانیان استرالیا همگام با خیزش سراسری مردم ایران

نگاهی به جنبش‌های آزادی‌خواهی در ادبیات پارسی «قیام کاوه دادخواه»

دیوارنگارهای ایرانی ملبورن و ...

فصلنامه رسمی کانون ایرانیان ویکتوریا- شماره ۱۹۵- دی ۱۴۰۱- ویژه‌نامه زن زندگی آزادی

Official Quarterly Magazine of The Iranian Society of Victoria- Issue 195- January 2023

سنگین

فهرست مطالب

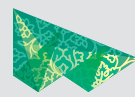
- ۱ سخنی با شما.
- ۲ پیشینه شعار زن زندگی آزادی
- ۴ شعر
- ۶ تاریخچه پرچم ایران
- ۹ زن زندگی آزادی از نگاه هنرمندان
- ۱۶ آگاهی؛ آزادی زنان و حقوق
- ۱۸ ایرانیان استرالیا همگام با خیزش سراسری مردم ایران
- ۲۱ نگاهی به جنبش‌های آزادی‌خواهی در ادبیات پارسی «قیام کاوه دادخواه»
- ۲۳ دیوارنگاره‌های ایرانی ملبورن
- ۲۹ «زن زندگی آزادی» در رسانه‌های استرالیا

فصلنامه رسمی کانون ایرانیان ویکتوریا
شماره ۱۹۵ - دی ۱۴۰۱
ویژه‌نامه زن زندگی آزادی

Official Quarterly Magazine of
The Iranian Society of Victoria
Issue 195-January 2023

فصلنامه گلبنگ، خبرنامه داخلی کانون ایرانیان ویکتوریا بوده و به عنوان یکی از کانال‌های رسمی ارتباطی این نهاد با اعضا تلقی می‌گردد.

AISOV
Australian Iranian
Society of Victoria
کانون ایرانیان ویکتوریا

این فصلنامه با نظارت هیأت مدیره کانون متشکل از افراد زیر، اداره می‌شود:

افروز رحیمیان (رئیس)، صدی اسمیت (نائب رئیس)، سحر امیریان (دبیر کانون)، سحر قلینزاده (خزانه‌دار)، مهشید باب‌زتابی (عضو هیئت مدیره)، پدram اکبری (عضو هیئت مدیره)، رعنا ابراهیمی (عضو هیئت مدیره)

سردبیر: محمدرضا داوری
طراح گرافیک: مرضیه جلائی
عکس روی جلد: تجمع ایرانیان ویکتوریا در حمایت از خیزش مردم ایران در ملبورن
عکس پشت جلد: دیوارنگاره اثر نازنین، سمانه و رضا در ملبورن

همکاران این شماره هیأت تحریریه:
سارا سیف، آیلین توفیقی و فرهاد هاشمی

ضمن ارج نهادن به آزادی عقاید، از درج مطالب ارسالی بدون نام و نشان معذوریم. درج مطالب رسیده دلیل بر تأیید آنها نمی‌باشد. حق انتخاب، ویرایش و چاپ مطالب برای هیأت تحریریه و در نهایت هیأت مدیره کانون محفوظ می‌باشد.

نشانی دفتر کانون:

Level 1, 79 Mahoney's Road
Forest Hill VIC 3131

Telephone 03 9894 2644
Mobile 0468 460 698
Email info@aisov.org.au
Website www.aisov.org.au

کانون ایرانیان ویکتوریا برای انتشار شماره بعدی نشریه اینترنتی گلبنگ مقاله می‌پذیرد.

از تمامی فارسی زبانان مقیم ایالت ویکتوریا استرالیا که در این زمینه یادداشت، جستار، نقد و عکس دارند دعوت می‌کند تا مطالب خود را برای درج در نشریه گلبنگ به آدرس ایمیل ذیل ارسال کنند.

Info@aisov.org.au

مطالب دریافت و تایید شده توسط شورای سردبیری گلبنگ تا تاریخ دهم فوریه، در شماره آتی گلبنگ منتشر می‌شوند.

برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد مجله گلبنگ به وبسایت کانون ایرانیان ویکتوریا مراجعه فرمایید:

www.aisov.org.au

منابع مقالات منتشر شده در دفتر مجله موجود می‌باشد.

ایرانیان خارج کشور همگام و همبسته با زنان و جوانان ایران در داخل کشور، تلاش می‌کنند صدای این خیزش را به گوش همه جهانیان رسانده و با بسیج افکار عمومی همه دولت‌ها و نهادهای بین‌المللی را به حمایت از این خواست ملت ایران فراخوانند. نقش مؤثر ایرانیان خارج از کشور انتقال پیام جنبش به افکار عمومی جهان و تقویت روند آگاهی‌بخشی است که در این زمینه خدمات ارزشمندی داشته‌اند. از سوی دیگر باید پذیرفت که جامعه ایران به لحاظ فرهنگی جامعه متکثری است؛ لذا ضرورت دارد که این خیزش بر مطالبات مشترک ملی که «آزادی و حاکمیت ملت» است تمرکز داشته باشد. خوشبختانه هم در داخل و هم خارج از ایران، حمایت قومیت‌های مختلف از یکدیگر همچون پشتیبانی بلوچ از کرد دیده می‌شود و حفظ تمامیت ارضی ایران برای اکثر گروه‌ها از ارجحیت خاصی برخوردار است. در قدم‌های بعدی با ایجاد صندوق‌های کمک به خانواده‌های آسیب دیده و اعتصابیون در ایران می‌توان از خارج از مرزها بیشتر یاری رساند.

اعتصاب را پیوندی میان مبارزات صنفی و مدنی گروه‌های مختلف اجتماعی می‌دانند که یک ملت را در مبارزه برای به دست آوردن حقوق و آزادی‌های مدنی و شهروندی، مقابله با اشکال مختلف استثمار و بهره‌کشی، گسترش شکاف طبقاتی و مزدی، و مواردی از این دست؛ متحد می‌کند. این همگرایی مبارزات در عین حال که باید منعکس‌کننده پایگاه اجتماعی اعضای شرکت‌کننده در آن باشد، محدودیتی برای مشارکت ندارد و منحصر به حوزه کارگری و خدمات نیست بلکه کلیه اجزای آن در جهت نیل به اهدافی مشخص با یکدیگر متحد می‌شوند. ایجاد باشگاه همبستگی حمایت از اعتصاب در این مسیر می‌تواند راهگشا باشد. اعتصاب در هر نقطه‌ای که اتفاق بیفتد، گرد هم آوردن تعدادی از افراد حامی برای برنامه‌ریزی و هماهنگ کردن منابع یک گزینه عالی است. کار کردن با یکدیگر می‌تواند اطمینان ایجاد کند که هر تاکتیک کوچکی می‌تواند احساس ترس را کاهش دهد و به پیش‌برد یک کنش جمعی کمک کند. صندوق‌های حمایت از اعتصاب که صندوق‌های «مشکلات اقتصادی» نیز نامیده می‌شوند، احتمالاً یکی از ساده‌ترین راه‌ها برای حمایت از کارگران از راه دور هستند. حتی به اتکای چنین صندوق ویژه‌ای می‌توان از درد و رنج خانواده‌ی زندانیان اندکی کاست. هرگز نباید فراموش کرد که صندوق‌های حمایتی به سهم خود پیش‌نیازی ضروری برای ارتقای کمی و کیفی جنبش اعتراضی به حساب می‌آید.

در حالی که پس از پشت سر گذاشتن دوران طولانی قرنطینه کرونا در ایالت ویکتوریا و حواشی آن به زندگی عادی برگشته و در کنار برنامه‌ریزی‌های متداول کانون ایرانیان ویکتوریا در حال آماده‌سازی مطالب یک نشریه معمولی گلبانگ بودیم، جان باختن مهسا امینی و به دنبال آن شروع خیزش مردمی در شهرهای مختلف ایران و حمایت ایرانیان مقیم خارج از کشور از این اعتراضات باعث شد به فکر انتشار ویژه‌نامه‌ای تحت عنوان «زن زندگی آزادی» بیافتیم. جنبشی که با تکمیل «زن زندگی آزادی» با «مرد میهن‌آبادی» توسط خود مردم صورت گرفت. افزودن «مرد میهن‌آبادی» که از خودآگاهی ملی و نیاز مبرم به همبستگی و یکپارچگی به مثابه یکی از مهم‌ترین ابزار ایستادگی در برابر دیکتاتورهای سرچشمه می‌گیرد، از این زاویه قابل توضیح است.

ندای همبستگی زنان و جوانان ایرانی و دیگر اقشار و گروه‌های اجتماعی برای تغییر، جهان را شگفت‌زده کرده است. جوانان زیادی در راه آزادی به خون غلظیده‌اند و هزاران نفر دیگر در بازداشت بسر می‌برند، اما در اراده سترگ شهروندان ایرانی برای تغییر خللی وارد نشده است. تداوم پیرنگ مردم در خیابان و تنوع اعتراضات و ابتکار جوانان، امید و اعتماد در دل ملت بزرگ ایران برای آزادی هر روز گسترده‌تر می‌شود. خیزش کنونی عرصه‌ی یک دگرگونی را در ساختار سیاسی ایران فراهم کرده است، که مشابه آن را در گذشته، حداقل به گسترده‌گی الان نداشته‌ایم. پیوستن و همراهی لایه‌های مختلف جامعه و کاراکترهای اجتماعی، ورزشی، فرهنگی و هنری، و حمایت گسترده‌ی ایرانیان خارج از کشور و نیروهای مخالف جمهوری اسلامی از این خیزش، یکی از دلایل اثبات این ادعاست.

جنبش امروز مردم ایران بار دیگر ثابت می‌کند که جنایت و کشتار، سرکوب، تحقیر و تلاش برای بی‌اهمیت جلوه‌دادن مقاومت مردم توسط حاکمان فعلی نه تنها به تحکیم پایه‌های نظام نمی‌انجامد، بلکه بر عکس بر خشم مردم دامن زده، به گستردگی و اعتراضات بیشتر منجر می‌شود.

یکی از ویژگی‌های قیام کنونی کثرت‌گرا بودن آن است. بنابراین، هیچ جریانی نمی‌تواند خود را به عنوان تنها آلترناتیو حکومت فعلی بداند، شرایط امروز یک رهبری کثرت‌گرا و متحد را می‌طلبد.

لذا لازم است، هرچه زودتر با ایجاد پلاتفرمی متکثر و متشکل از نیروهای مختلف درون جامعه‌ی ایران تشکیل شود. این اقدام در شرایط فعلی در داخل ایران بر رشد و گسترش دامنه خیزش می‌افزاید و در خارج از ایران نیز، توجه جامعه جهانی را به عنوان آلترناتیو حاکمیت فعلی به خود جلب خواهد کرد. در این صورت، قدرت‌های جهانی نیز می‌دانند که مخاطب آنها چه کسانی هستند و آینده‌ی پیش‌روی ایران چگونه خواهد بود.

پیشینه شعار زن زندگی آزادی

گردآورنده: افروز رحیمیان

عبدالله اوجالان، رهبر زندانی حزب کارگران کردستان در پاییز سال ۱۹۷۸ میلادی به کمک رفقایش این حزب را در ترکیه تاسیس کرد. مانند بیشتر احزاب چپ، مبارزه برای احقاق حقوق زنان بخشی از برنامه سیاسی این حزب بود. در اواسط دهه هشتاد میلادی و وارد شدن این حزب به فاز نظامی زنان هم در کنار مردان، مسلح شدند. دوره‌های نظامی و ایدئولوژیک برای زنانی که از جامعه سنتی و مردسالار کردستان گریزان بودند این حزب را بین آنها محبوب کرد.

اوجالان زن را به‌عنوان اولین ملت به اسارت گرفته شده در تاریخ معرفی کرده و پس از آن که ایدئولوژی آزادی زن را در سال ۱۹۹۸ ارائه نمود، گفت تا زن آزاد نشود، جامعه آزاد نخواهد شد. او می‌نویسد «زن، زندگی، آزادی یعنی زن آزاد، سرزمین آزاد و حتی مرد آزاد». اوجالان معتقد بود که زنان تحت ستم نظام پدرسالارانه، سرمایه‌داری و دولت-ملت هستند. او زنان را اولین ملت به اسارت رفته تاریخ می‌خواند و می‌گوید با خودم فکر می‌کردم که زن سرزمینیست در اسارت که باید آزاد شود. به عبارت دیگر این شعار به معنای «تا زن آزاد نشود، جامعه آزاد نخواهد شد» هم هست.

شعار زن_ژیان_آزادی اولین بار سال ۱۹۸۷ توسط جنبش آزادی‌بخش زنان کردستان ترکیه سر داده شد، سپس در جنگ علیه داعش استفاده شد و به شعار سیاسی اجتماعی مورد استفاده در سایر تجمعات و اعتراض‌ها در سطح جهان تبدیل شد به گونه‌ای که در ۲۵ نوامبر سال ۲۰۱۵، در تجمعاتی که به مناسبت روز بین‌المللی مبارزه با خشونت علیه زنان در چند کشور اروپایی برگزار شد، از این شعار استفاده شد.

در فرانسه در سال ۲۰۱۸، در جریان جشنواره فیلم کن، بازیگران و عوامل فیلم دختران آفتاب شعار «ژن، ژیان، آزادی» را سر دادند. در صحنه‌ای از فیلم دختران خورشید با بازی گلشیفته فراهانی، بهار، فرمانده ایزدی واحد زنان «دختران آفتاب» قبل از آغاز یک عملیات علیه داعش برای دادن روحیه به رفقاییش فریاد می‌زند برای زن، برای زندگی و برای آزادی.

حالا این شعار با پیمودن مرزهای زیادی به خیابان‌های ایران رسیده است. معلوم نیست چند نفر از معترضان ایرانی که این شعار را سر می‌دهند تاریخچه آن را می‌دانند اما مبارزه زنان در ایران آنقدر هم بی تجربه نیست که با چنین مفاهیمی غریبه باشد. نخستین استفاده از این شعار توسط معترضان در ایران به اعتراضات در ایران در واکنش به کشته‌شدن مهسا امینی بازمی‌گردد. این شعار نخستین بار در مراسم تدفین مهسا امینی در گورستان آیچی شهر سقز و سپس در اعتراضات شعر سنندج پس از مراسم تدفین سر داده شد. در پی گسترش اعتراضات ایرانیان به سایر شهرهای جهان، تجمعاتی در شهرهای مختلف برگزار شد و معترضان در این تجمعات نیز از شعار «زن، زندگی، آزادی» استفاده کردند.

در پی اعتراضات گسترده ایرانیان در سطح جهان، روزنامه فرانسوی لیبراسیون نیز این شعار را در صفحه نخست شماره ۲۵ سپتامبر ۲۰۲۲ خود به‌همراه ترجمه فرانسوی آن و تصویری از اعتراضات مردم در ایران به چاپ رساند.

شعر

بیتا پدیده

شکوفه نقره‌ی مهتاب، دشتِ لاجوردی
بریزد پَر کشان ماهِ بُلندی

نسیم رقص افشان لای آن موی
به رقص آرد نگاهم را به آن سوی

همه عالم مرا بی‌رنگ گردد
به جز تو تنگ و خوار و ننگ گردد

چو بینم من تو را آن روی زیبا
روان آیم به سویت، ماهِ دیبا

به ساز عشق برسام کلامی
به شَهد شعرِ پرسیانم پیامی

تو کز زیبایی عالم به حیرت
من از زیباییت مبهوتِ خلقت

بیا با ما مدارا کن تو چندی
که بر تو عرضه دارم پایبندی

زمان تازد به جان‌ها لحظه لحظه
بیا کم کن ز غم‌ها لحظه لحظه

بیا با ما نشین ای یارِ جانی
که رویت را ببوسم ماهِ فانی

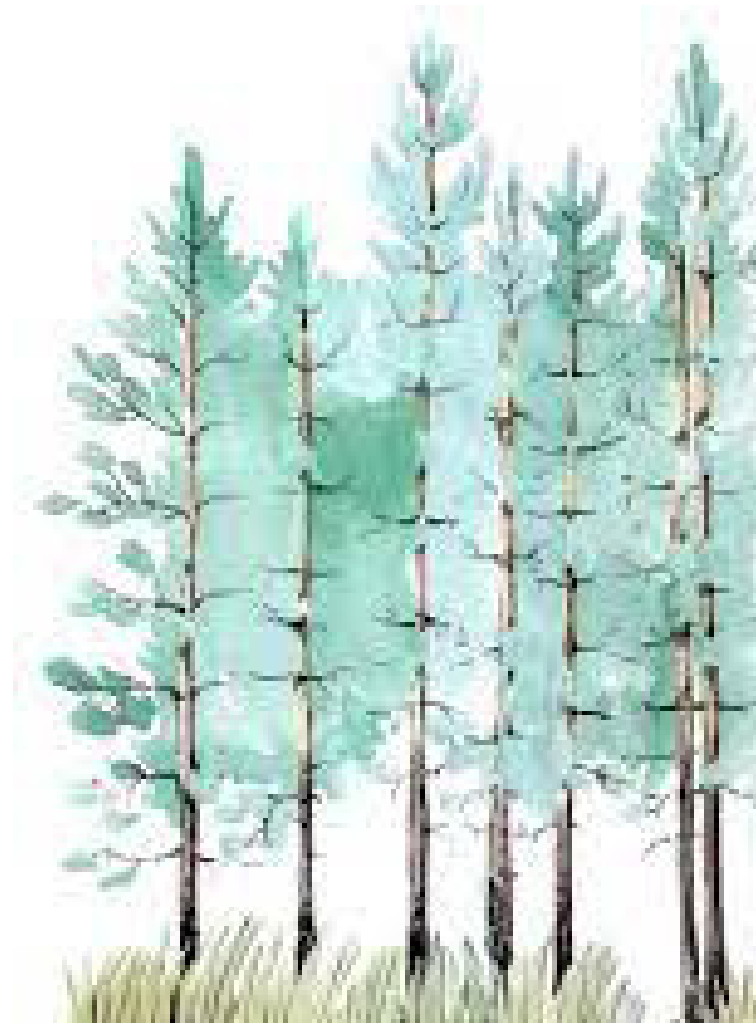
زمان از نظم خارج گردد آن دم
ز معنی خارج آید کل عالم

بدین سان تا ابد در چشم و دیده
به ثبت آریم این بیتا پدیده

بهنام

می‌دانم
ریشه‌دوانده‌اند
جای جای خاکت
شده وجب به وجبت را چنگ بزنیم
شده بند بند وجودمان را فدا کنیم
خفتگان را بیدار می‌کنیم
خاموشان را فریاد می‌زنیم
تا دستان ننگینشان را از حلقوم نازنینت جدا کنیم
وطنم

سمانه

یک کپی از شناسنامه‌ام هم می‌خواهم
 برای وقتی که کسی به قصد ارشاد
 فحش و تحقیر تقدیم می‌کند
 به یاد بیاورم که کیستم
 تو را به خدا اگر جایی دیدی حق می‌فروختند
 برایم بخر
 تا در غذا بریزم
 ترجیح می‌دهم خودم قبل از دیگران حقم را بخورم
 سر آخر
 اگر پولی برایت ماند
 برایم یک پلاک بخر به شکل گردنبند
 تا به گردنم بیاویزم
 و رویش با حروف درشت بنویسم
 من یک انسانم
 من هنوز یک انسانم
 من هرروز یک انسانم

شاعر: غاده‌السمان از سوریه
 اجرای فایل صوتی: فرهاد هاشمی

به خانه من اگر آمدی
 برایم مداد بیاور
 مداد سیاه
 می‌خواهم روی چهره‌ام خط بکشم
 تا به جرم زیبایی در قفس نیفتم
 یک ضربدر هم روی قلبم
 تا به هوس نیفتم
 یک مداد پاک‌کن بده برای محو لب‌ها
 نمی‌خواهم کسی به هوای سرخیشان
 سیاهم کند
 یک بیلچه تا تمام غرایز زنانه را
 از ریشه درآورم
 شخم بزنم وجودم را
 بدون این‌ها راحت‌تر به بهشت می‌روم گویا
 یک تیغ بده موهایم را از ته بتراشم
 سرم هوایی بخورد
 و بی‌واسطه‌ی حجاب
 کمی بیندیشم
 نخ و سوزن هم بده
 برای زبانم می‌خواهم
 بدوزمش به سقف
 این‌گونه فریادم بی‌صداتر است
 راستی قیچی یادت نرود
 می‌خواهم هر روز اندیشه‌هایم را سانسور کنم
 پودر رخت‌شویی هم لازم است
 برای شستشوی مغزی
 مغزم را که شستم
 پهن کنم روی بند
 تا آرمان‌هایم را باد با خود ببرد به جایی دور از دسترس
 می‌دانی که باید واقع‌بین بود
 صداخفه کن هم اگر گیر آوردی
 برایم بگیر
 می‌خواهم وقتی به جرم عشق و انتخاب
 برچسب بدی می‌زنند
 بغضم را در گلو خفه کنم

من یک انسانم
 من هنوز یک انسانم
 من هرروز یک انسانم

تاریخچه پرچم ایران

گردآورنده: محمدرضا داوری

با توجه به مراسم‌های گوناگونی که این روزها در سطح جهان و شهرهای مختلف استرالیا توسط ایرانیان برگزار می‌شود و در آن از پرچم‌های مختلفی برای نشان دادن اتحاد و سمبل ایران متحد و یکپارچه استفاده می‌شود، در این مقاله تلاش داریم نگاهی بیندازیم به پرچم‌های مختلف ایران در ادوار تاریخ.

در تعریف پرچم می‌توان گفت که یک تکه پارچه، کاغذ و یا مواد مشابه است که نشان‌های یک کشور مستقل، یک جامعه، یک سازمان، یک نیروی مسلح، یک دفتر یا یک فرد را نشان می‌دهد. پرچم‌ها معمولاً به صورت مستطیل تولید و از یک لبه به یک عصا یا تخته سنگ متصل می‌شوند.

سپس در سال ۴۱۰ خورشیدی ۱۰۳۱ میلادی سلطان «معود غزنوی» به انگیزه دل‌بستگی به شکار شیر دستور داد نقش و نگار یک شیر جای‌گزین ماه شود و از آن پس هیچ‌گاه تصویر شیر از روی پرچم ملی ایران برداشته نشد تا انقلاب ایران در سال ۱۳۵۷ خورشیدی.

شیر و خورشید نیز بی‌گمان یکی دیگر از نشان‌های ملی ایران است که سابقه‌ای بسیار کهن دارد. کهن‌ترین پیشینه این اثر ملی مربوط به استوانه‌ای است مربوط به «پادشاه سوسه‌تر پادشاه میتانی» است که در حدود ۱۴۵۰ سال پیش از میلاد سلطنت می‌کرده است. در این استوانه شکل خورشید با بالی گشوده نمایان است و میله‌ای در وسط آن قرار دارد و دو شیر در طرفین آن واقع است. آثار دیگر هخامنشان و چندین سنگ‌نگاره از شیر نشان از قدرت کشور ایران دارد.

افزوده شدن نقش خورشید بر پشت شیر

در مورد علت استفاده از خورشید دو دیدگاه وجود دارد، یکی این که چون شیر گذشته از نماد دلاوری و قدرت، نشانه ماه مرداد (اسد) هم بوده و خورشید در ماه مرداد در اوج بلندی و گرمای خود است، به این ترتیب هم‌بستگی میان خانه شیر (برج اسد) با میانه تابستان نشان داده می‌شود. نظریه دیگر بر تاثیر آیین مهرپرستی و میتراپرستی در ایران دلالت دارد و حکایت از آن دارد که به دلیل تقدس خورشید در این آیین، ایرانیان کهن ترجیح دادند خورشید بر روی سکه‌ها و پرچم بر پشت شیر قرار گیرد.

پرچم در دوران صفویان

پرچم ایران در بقیه دوران حاکمیت صفویان سبز رنگ بود و شیر و خورشید را بر روی آن زردوزی می‌کردند. پرچم سه رنگ عهد نادر مادر پرچم سه رنگ فعلی ایران است. زیرا در این زمان بود که برای نخستین بار این سه رنگ بر روی پرچم‌های نظامی و ملی آمد، هر چند هنوز پرچم‌ها سه گوشه بودند. تغییر اساسی در شکل و رنگ پرچم داده شد، یکی این که شکل آن برای نخستین بار از سه گوشه به چهار گوشه تغییر یافت و دوم این که «آقامحمدخان» سه رنگ سبز و سفید و سرخ پرچم نادری را برداشت و تنها رنگ سرخ را روی پرچم گذارد. دایره سفید رنگ بزرگی در میان این پرچم بود که در آن تصویر شیر و خورشید به رسم معمول وجود داشت با این تفاوت بارز که برای نخستین بار شمشیری در دست شیر قرار داده شده بود.

پرچم در دوران قاجار

در عهد «فتحعلی شاه قاجار»، ایران دارای پرچمی دوگانه شد. یکی پرچمی یک‌سره سرخ با شیری نشسته و خورشید بر، پرچمی سفید رنگ منقوش به شیر و خورشید و شمشیر. سال‌ها بعد، «امیرکبیر» از این ویژگی پرچم‌های سه گانه دوره فتحعلی شاه استفاده کرد و طرح پرچم امروزی را ریخت و علاوه بر آن همان رنگ‌های پرچم نادر را پذیرفت و دستور داد شکل پرچم مستطیل باشد. برای نخستین بار در زمان محمدشاه قاجار (جانشین فتحعلی شاه) تاجی بر بالای خورشید قرار داده شد.

در سال ۱۲۵۲ هجری قمری در زمان محمد شاه قاجار نظام نامه‌ای تدوین شد که درباره پرچم ایران چنین نوشته است: «پس برای هر دولتی نشانی ترتیب داده‌اند. دولت ایران را هم نشان شیر و خورشید متداول بوده است و هم‌اکنون نیز همین است. قریب سه هزار سال بلکه بیشتر از زمان زرتشت هم این علامت بوده زیرا نشان آفتاب و نیروی شگفت‌انگیز خداوند است و شیر هم نشان از قدرت و هم برای آن که اکثر شهرهای ایران در اقلید چهارم واقع

پرچم اختراع مردمان باستان شبه قاره هند یا همان چین فعلی است و گفته می‌شود بنیانگذاران سلسله ژو در چین (۱۰۴۶-۲۵۶ پیش از میلاد) همیشه پرچمی سفید پیش از خود حمل می‌کردند؛ به طوری که در سال ۶۶۰ میلادی یک شاهزاده خردسال به دلیل عدم احترام در برابر پرچم کشور خود مجازات شد. در پرچم‌های چین وسایلی مانند پرند قرمز، ببر سفید یا اژدهای آبی وجود داشته که آنها را با ارا به حمل می‌کردند و بر دیوار شهرهای فتح شده می‌کاشتند.

در کاوش‌های ۱۳۵۰ شمسی در منطقه شهداد (نزدیکی کرمان) پرچمی فلزی از میله و صفحه مربع شکل فلزی که بر سر میله مجسمه عقاب و روی صفحه فلزی آن، نقش الهه‌ای نشسته بر تخت و چند تصویر دیگر کنده کاری شده بود، یافت شد. تحقیقات تاریخی نشان داد که سابقه ساخت این درفش به سه هزار سال قبل از میلاد حضرت مسیح می‌رسد. در ایران از زمان هخامنشیان استفاده از پرچم امپراتوری رایج شد. در دوره ساسانیان پرچم ایران «درفش کاویان» نام داشت که به استناد برخی منابع تاریخی توسط کاوه آهنگر ساخته شده بود.

پرچم امویان بر طبق گفته طبری سفید بوده است، هر چند تاریخ بلعمی این پرچم را سبز رنگ توصیف کرده است که کمتر مورد تأیید قرار گرفته است. طبری نقل می‌کند که ابومسلم خراسانی دو پرچم می‌افراشت؛ یکی سیاه رنگ و دیگری پرچمی سفید که یک آیه قرآن بر روی آن نوشته شده بود. نشان عباسیان نیز سیاه رنگ بود که عبارت محمد رسول الله بر روی آن نوشته شده بود.

طبق تصویری در کتاب تاریخ رشیدالدین، پرچم غزنویان معمولاً قرمز بوده است و غزنویان اغلب از طرح شطرنجی به عنوان نشان استفاده می‌کردند. هر چند برخی نوشته‌های موجود مربوط به آن زمان چنین می‌نمایند که آنان پرچمی مزین به همای طلایی یا شیر طلایی حمل می‌کردند. قزوینی در قرن ششم هجری چنین نقل می‌کند در آن زمان، پادشاهان شیعی پرچم‌هایی به رنگ‌های سبز و سفید و سایر پادشاهان، کماکان به رسم عباسیان پرچمی سیاه‌رنگ داشتند در حالی که سلاطین سلجوقی از رنگ‌های سبز، سرخ و زرد بهره می‌بردند. در سال ۳۵۵ خورشیدی ۹۷۶ میلادی که غزنویان، با شکست دادن سامانیان، زمام امور را در دست گرفتند، سلطان «محمود غزنوی» برای نخستین بار دستور داد نقش یک ماه را بر روی پرچم خود که رنگ زمینه آن یک‌سره سیاه بود زردوزی کنند.

واپسین چهره از درفش شیر و خورشید در هنگام پادشاهی محمدرضا پهلوی

تاریخی نشان شیر و خورشید را یک نماد ملی و ایرانی نامید و در طی گزارشی که در روزنامه آفتاب یزد انتشار یافت آن را بی‌ارتباط به نشان شاهنشاهی ایران دانست و پیشنهاد بازگشت تندیس شیرهای ایرانی در میادین و ساختمان‌های دولتی را دادند.

به گفته بعضی محققان خورشید نماد ایزد مهر هم بوده و به همین علت اهمیت داشته است. با این که در چندین اثر حضور توام شیر و خورشید دیده می‌شود ولی تنها اثر بجامانده که به نشان شیر و خورشید پرچم ایران شباهت دارد، مهری است مربوط به دوران هخامنشی که در سرزمین پادشاهی پونتوس در ساحل شمالی دریای سیاه پیدا شده و در آن شیری دیده می‌شود که الهه‌ای رویش نشسته و خورشید دورش را احاطه کرده است.

در اسطوره‌های قدیمی و ادبیات کهن ایران نیز کاربرد شیر و خورشید برای بیان عظمت و بزرگی کاربرد داشته است.

به گفته عباس امانت، تاریخ نگار و استاد دانشگاه ییل در آمریکا، دست کم دو بار در شاهنامه فردوسی به نقش شیر بر پرچم ایرانیان اشاره شده، از جمله زمانی که هژیر از دور اردوی رستم را به سهراب نشان می‌دهد و این گونه به چادر او اشاره می‌کند:

درفشی بدید اژدها پیکر است
بر آن نیزه بر شیر زرین سر است

لوح هخامنشی به دست آمده از شمال شرقی دریای سیاه

است و حرکت شمس هم در فلک چهارم است از این جهت شیر و خورشید را تغییر نداده‌اند و همان قرار سابق امروز برقرار است.»

با پیروزی جنبش مشروطه‌خواهی تدوین قانون اساسی در اصل پنجم متمم قانون اساسی آمده بود: الوان رسمی بیرق ایران، سبز و سفید و سرخ و علامت شیر و خورشید است. این نشان بنا به گفته مورخین به زمان شاهنشاهی «بهرام گور» باز می‌گردد. بنا به گفته فردوسی بزرگ بهرام گور شاهنشاهی ساسانی خود را یکی از وارثان اصلی تاج و تخت کیانی ایران زمین می‌دانسته ولی می‌دید که به جای او خسرو به تخت شاهنشاهی رسیده و بزرگان کشور به پادشاهی او رای داده‌اند. پس بنای پس گرفتن تاج کیانی از خسرو را گذاشت و به همین جهت تاج شاهنشاهی ایران بنا به درخواست او در وسط میدان شهر گذاشته شد و دو شیر را برای حفاظت از آن رها کردند. مقرر شد هر یک از دو شاهزاده (خسرو و بهرام) اگر توانستند تاج شاهنشاهی ایران را از بین دو شیر رها سازند آن شخص پادشاه رسمی ایران خواهد شد. روز موعود خسرو از این کار دوری کرد و ریسک اش را نپذیرفت و میدان به بهرام واگذار شد. بهرام با شجاعت و مهارت و نبرد طولانی توانست تاج را بردارد و در نهایت با گزری هر دو شیر را از پای در آورد. هم این امر موجب شد از زمان ناصرالدین شاه سرداران و فرماندهان بر کلاه خود هم چنین علامتی را نصب کنند. مهر سلطنتی ایران نیز که دو شیر محافظت از تاج شاهنشاهی را بر عهده دارند از آن زمان سرچشمه گرفته است. امروزه کشور پادشاهی انگلستان نیز نمادی بسیار شبیه به این نشان ایرانی برای خود بر گزیده‌اند.

رضا شاه پهلوی و پرچم

در زمان وی سه درفش ملی وجود داشت:

پرچم رسمی ایران (دولتی): سبز و سفید و قرمز با شیر و خورشید و تاج سلطنتی و شمشیر

پرچم نظامی: سبز و سفید و قرمز به همراه شیر و خورشیدی و تاج شاهنشاهی که اطراف آن را برگ خرما گرفته است.

شمشیر پرچم ملی: سبز و سفید و قرمز بدون شیر و خورشید که برای جشن‌ها موسسات و اماکن برافراشته می‌شد. رضا شاه به همراه درفش تاج‌گذاری اش جنس درفش رضا شاه پهلوی از ابریشم به رنگ آبی آسمانی بوده است و در بالای آن آرم شیر و خورشید به همراه تاج سلطنتی و برگ‌های خرما منقوش بوده است.

پرچم ملی: سبز و سفید و قرمز بدون شیر و خورشید که برای جشن‌ها موسسات و اماکن برافراشته می‌شد.

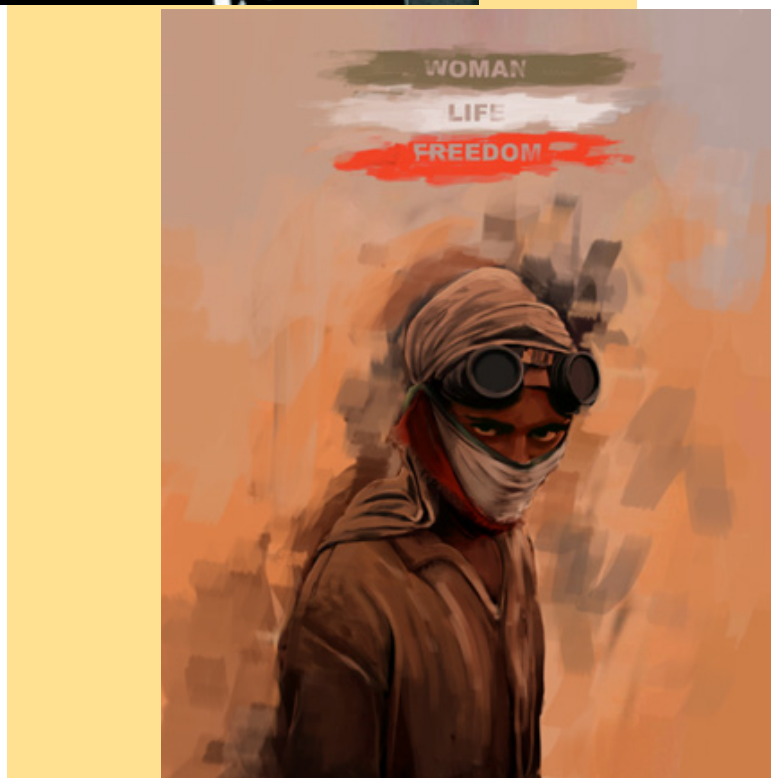
محمد رضا شاه پهلوی و پرچم

در سال ۱۳۳۶ منوچهر اقبال، نخست وزیر وقت به پیشنهاد هیاتی از نمایندگان وزارت خانه‌های خارجه، آموزش و پرورش و جنگ طی بخش‌نامه‌ای ابعاد و جزییات دیگر پرچم را مشخص کرد. بخش‌نامه دیگری در سال ۱۳۳۷ در مورد تناسب طول و عرض پرچم صادر شد و طی آن مقرر شد طول پرچم اندکی بیش از یک برابر و نیم عرض باشد.

پرچم بعد از انقلاب اسلامی

در اصل هجدهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۵۸ در مورد پرچم گفته شده است که پرچم جمهوری اسلامی از سه رنگ سبز، سفید و سرخ تشکیل می‌شود و نشانه جمهوری اسلامی در وسط آن قرار دارد و شیر خورشید را بدلیل نشان شاهنشاهی بودن حذف کردند. ولی پس از ۲۷ سال در سال ۱۳۸۴ مجلس شورای اسلامی در «قسمت تحقیقات مجلس» با بررسی‌های

زن زندگی آزادی از نگاه هنرمندان

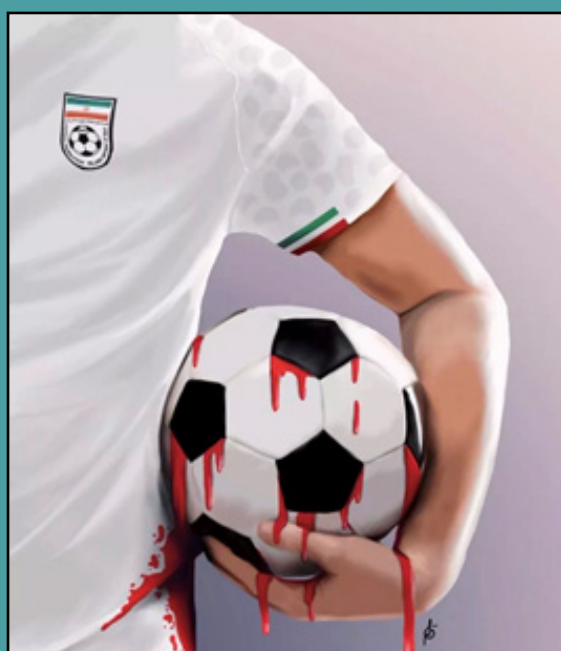
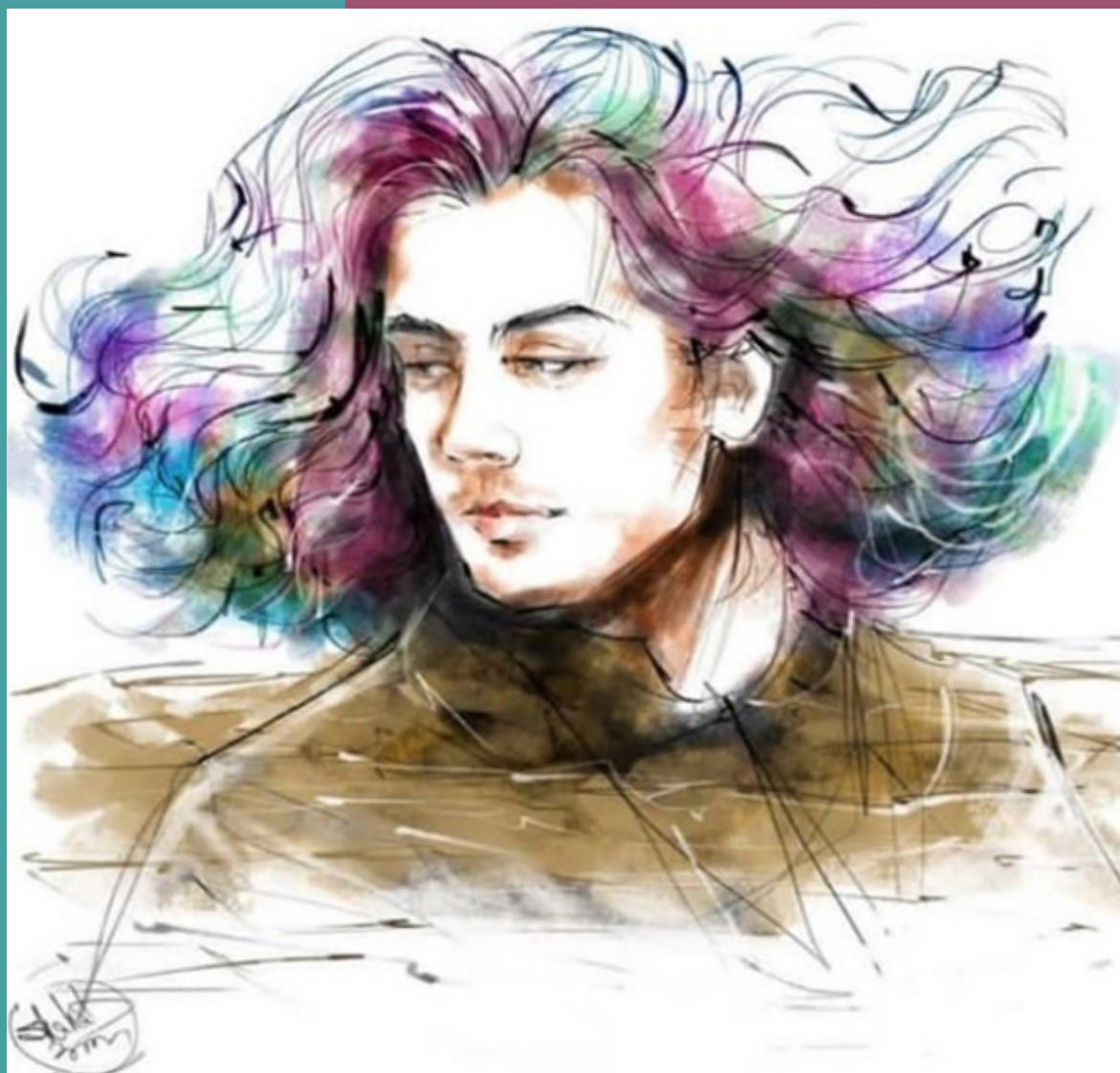

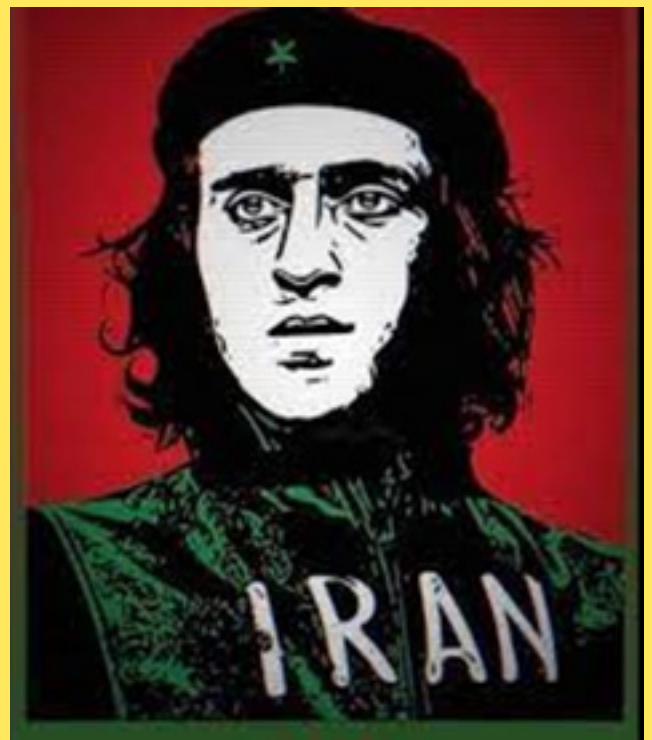
تحولات اجتماعی که منجر به انقلاب‌های بزرگ می‌شود را باید در تسریع روند آگاهی طبقاتی دید و نقش هنر به مثابه یک روبنا می‌تواند کارنامه درخشانی در بازسازی ساختار اجتماعی داشته‌باشد.

هنر اعتراضی یا مقاومت یکی از ابزارهای مهم و تاثیرگذار برای شکل دادن فضا و شور انقلابی است که غالباً با بهره‌گیری از خلاقیت، یک فرم و محتوای جدیدی را می‌آفریند که در آن نه فرم به عنوان عنصر اصلی برجسته می‌شود و نه صرف محتوا که به نسبت کلام و زبان آفرینشی که دارد از فرم متمایز شود.

از روزهای آغازین خیزش مردم ایران تاکنون آثار هنری گوناگونی مرتبط با شعار اصلی آن و همچنین جانب‌باختگان و پیشروان آن توسط هنرمندان ایرانی و غیر ایرانی در سراسر دنیا خلق شده است که در اینجا نگاهی داریم به برخی از این آثار که از شبکه‌های اجتماعی گردآوری شده و خالق اکثر آنها هم معلوم نیست.

منبع: WOMANLIFEFREEDOM.ART

Poster Design by: Marziyeh Jalaei

آگاهی؛ آزادی زنان و حقوق

گردآورنده: آیلین توفیقی

در سال‌های گذشته جنبش‌های زنان مبارزات گسترده و فراوانی را برای احقاق حقوق خود و رفع نابرابری‌ها انجام داده و ادامه می‌دهند. از جمله این جنبش‌ها فمینیسم، تظاهرات خیابانی و جنبش‌های اینترنتی همانند کمپین **MeToo** هستند. فمینیسم به معنی باور و اعتقاد بر تساوی حقوق سیاسی، اقتصادی و اجتماعی زنان با مردان است.

یک نمونه آغازین از ثمره جنبش‌ها و مبارزات، حق رای زنان بود که در سال ۱۸۹۳ برای اولین بار در نیوزیلند پذیرفته شد و سپس به کشورهای دیگر گسترش پیدا کرد و اکنون این حق توسط کنوانسیون رفع تمامی اشکال تبعیض علیه زنان حمایت می‌شود.

این کنوانسیون به حقوق بین‌المللی زنان و دختران اشاره و وظایف کشورها را برای تامین این حقوق تعریف می‌نماید. در حال حاضر ۱۸۹ کشور کنوانسیون حاضر را به تصویب رسانیده‌اند.

ولیکن، حق رای زنان و مشارکت سیاسی در برخی نقاط همانند سوریه، پاکستان و افغانستان به صورت‌های مختلفی نقض می‌شود. در مقابل، سقط جنین در کره جنوبی و راندگی زنان در عربستان که توسط قانون حمایت می‌شوند از نمونه‌های موفق جنبش‌ها و مبارزات زنان در سال‌های اخیر می‌باشد.

با پیشرفت‌های جدید در تکنولوژی‌های اطلاعات و ارتباطات، زنان فرصت بهتری برای فعالیت در عرصه‌های گوناگون چون سیاست، اقتصاد، حقوق انسانی و زنان، صلح، امنیت، فرهنگ و زندگی اجتماعی پیدا کردند. بنابراین لازم است که دسترسی زنان به تکنولوژی‌های ارتباطات، همانند اینترنت و رسانه‌ها در تمامی کشورها فراهم و حمایت شود. با وجود این پیشرفت‌ها، بسیاری از موانع هنوز مانع از مشارکت زنان در جامعه از جمله سیاست همانند مردان می‌شود، ولیکن، موقعیت‌های چالشی سیاسی می‌تواند فرصتی مناسب برای رفع این موانع باشد. هرچند که زنان در برخی از کشورها به خاطر فعالیت‌های مربوط به حمایت از حقوق زنان بازخواست، زندانی و یا کشته می‌شوند.

حقوق مساوی زنان و مردان از جمله بهره‌مندی از انواع حقوق انسانی و آزادی‌های اساسی در متون بین‌المللی از جمله در اعلامیه جهانی حقوق بشر و اجلاس بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی ذکر و تکرار شده‌اند. حقوق انسانی که تمامی زنان بایستی از آن بهره‌مند شوند، شامل حق زندگی بدون خشونت، تبعیض و بردگی، سلامت بدنی و ذهنی، آموزش، مالکیت، رای و درآمد مساوی می‌باشد. برای مثال، آمار بیانگر آن است که زنان به طوری تقریبی تنها ۷۷٪ از درآمد یک مستخدم مرد را برای همان شغل دریافت می‌کنند. این نابرابری برگرفته از عواملی مانند کلیشه‌هایی در مورد این که زنان و مردان چه نوع فعالیت‌هایی را و به چه صورتی "باید" انجام دهند، ناشی می‌شود.

عکس‌ها از: آیلین توفیقی، موزه هوبارت

از عوامل دیگر می‌توان به انحصاری بودن برخی از مشاغل، تبعیض و کمبود زنان در پست‌های ارشد اشاره کرد. این مسئله می‌تواند یک عمر نابرابری مالی، عدم استقلال و ریسک بالای فقر در آینده را برای زنان به همراه داشته باشد.

از حقوق دیگر می‌توان به حقوق جنسی و تولید مثل زنان اشاره کرد. به این معنی که زنان باید در رابطه با موضوعاتی چون ازدواج، طلاق، فرزندآوری یا پیشگیری از آن، سقط ایمن جنین و حضانت فرزند انتخاب‌کننده و تصمیم‌گیر باشند. این در حالی است که در برخی از کشورها زنان قبال عدم حمایت از سقط قانونی جنین یا ممکن است جان خود را براساس عدم رعایت اصول پزشکی لازم از دست بدهند و یا به زندان بروند.

عواملی مانند تبعیض، وحشت‌آفرینی، مزاحمت و خشونت در مکان‌های عمومی از موانع بهره‌مندی کامل زنان از حقوق انسانی و آزادی‌های اساسی همچون آزادی عقیده و بیان است که آن نیز مانع مشارکت زنان در امور اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی است. به طور میانگین، ۳۰٪ از زنان در روابط عاطفی خود، قربانی خشونت فیزیکی و جنسی (که جنایت بزرگ علیه حقوق بشر است) توسط شریک خود بوده‌اند و از هر سه زن، یک زن با خشونت جنسیتی مواجه شده است.

این تبعیض‌ها و خشونت‌ها علیه زنان در تمامی کشورها در حالی که مداوم و سیستماتیک است، عمیقاً در تار و پود جوامع ریشه دارد و در بخش‌های مختلف جامعه از جمله مدرسه، دانشگاه، محل کار، مجلس، ارتش و خیابان صورت می‌گیرد.

عواملی مانند ساختارهای اجتماعی، سنت‌ها، کلیشه‌ها و نگرش‌ها در مورد زنان و نقش آن‌ها در جامعه، مانع دسترسی زنان و توانایی آنان برای احقاق حقوق خود همانند مردان و در نهایت سبب دور نمودن زنان از فعالیت‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی می‌شود.

آزادی عقیده و بیان از لازمه‌های بهره‌مندی از حقوق انسانی و آزادی‌هاست. در یک جامعه دموکرات این آزادی‌ها تامين و حمایت می‌شوند که این سبب تاثیرگذاری زنان در جامعه خصوصاً در زمینه اقتصاد و سیاست می‌شود. بنابراین لازم است از آزادی عقیده و بیان زنان در همه مواقع خصوصاً در موقعیت‌های شغلی، خانه‌داری، سیستم قضایی، خدمات

اجتماعی و آموزش حمایت شود. در صورتی که حق آزادی عقیده و بیان زنان زایل شد، بایستی امکانات لازم برای احقاق حق زنان آسیب دیده فراهم شود و از عدم معافیت خشونت‌های جنسیتی از جمله مواردی که برای ارباب‌زنانی که از حقوق آزادی عقیده و بیان خود استفاده می‌کنند، اطمینان حاصل کرد. از طرفی امکانات لازم برای مشارکت مساوی و موثر و ارتباطات زنان در تصمیم‌گیری و مکانیسم‌های پیشگیری، مدیریت و حل و فصل مشکلات بایستی در تمامی سطوح از جمله جامعه‌ای، کشوری، منطقه‌ای و موسسات بین‌المللی فراهم شود. زنان بایستی امکان مشارکت فعال به صورت برابر با مردان در سطوح مختلف تصمیم‌گیری را داشته باشند. این لازمه دستیابی به تساوی، توسعه پایدار، صلح و دموکراسی است.

تمام آزادی‌های انسانی جهانی، جدایی‌ناپذیر، وابسته به یکدیگرند. جامعه آزاد و برابر جامعه‌ای است که تمامی انسان‌های آن آزاد و برابر هستند. در غیر این صورت تمامی جامعه رنج خواهند برد. برابری جنسیتی حق اساسی بشر است؛ با این حال دستیابی به آن پیامدهای اجتماعی-اقتصادی عظیمی را از جمله اقتصاد پر رونق، بهره‌وری و رشد و صلح در پی دارد. با وجود تمامی مبارزات مداوم، جنبش‌ها و گام‌های مثبت برای تغییر و پیش برد اهداف احقاق حقوق زنان، برآورد تمام و کمال این حقوق در سرتاسر کره زمین مسیری طولانی و سخت است که نیاز به همکاری و اتحاد بین‌المللی دارد. در تمامی کشورها، قانون، سیاست و فرهنگ نیاز به تغییر و تحول برای درک، حمایت و پایه‌گذاری اصولی است که تمامی حقوق زنان را به حقانیت شناخته و مراتب عملی‌سازی این حقوق را فراهم نماید.

منابع:

- The UN Declaration of Human Rights (1948)
 Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (1979)
<https://humanrights.gov.au/our-work/rights-and-freedoms/role-freedom-opinion-and-expression-womens-empowerment>
<https://www.amnesty.org/en/what-we-do/discrimination/womens-rights/>
<https://humanrights.gov.au/our-work/education/womens-rights>
<https://unwomen.org.au/womens-rights/>
<https://www.amnesty.org.au/campaigns/rights-women-girls/>

ایرانیان استرالیا همگام با خیزش سراسری مردم ایران

عکس از: محمد مهدی زمانی

ملبورن

میلورن

بریزبن
عکس از: زهرا عزیزی

کنبرا
عکس از: بهار قهرمانی

پرت
عکس از: آیلا هاشمب

سیدنی
عکس از: Ali Masha

بزرگترین پرچم شیرو خورشید نشان ایران در جهان (سیدنی)

نگاهی به جنبش‌های آزادی‌خواهی در ادبیات پارسی «قیام کاوه دادخواه»

گردآورنده: سارا سیف

داستان کاوه آهنگر یکی از معروف‌ترین و شناخته‌شده‌ترین داستان‌های شاهنامه فردوسی است که قیام مردم به رهبری کاوه و فریدون در برابر بیداد ضحاک را روایت می‌کند شاید آنچه که اسطوره کاوه آهنگر را در میان داستان‌های شاهنامه متمایز و محبوب می‌کند، برخاستن کاوه آهنگر از میان مردم و طبقه فرودست است. قیام کاوه آهنگر، قیام فردی از میان مردم است؛ دادخواهی ناشناخته که حکومت هزار ساله پادشاهی مقتدر به نام ضحاک را به پشتیبانی فریدون و مردم از میان برمی‌دارد. این داستان حماسه پیروزی مردمی دل‌سوخته و ستم‌کشیده است که طی هزار سال مغز جوانان آن‌ها به جفا، خوراک ماران پادشاهی ستمگر بوده است. روایت خورنده شدن مغز سر جوانان برای آرام کردن مارهای روییده بر دوش ضحاک، خود به‌تنهایی بیان‌گر تیرگی و تلخی آن دوران است. کاوه آهنگر نیز بخشی از مردم ستم‌دیده‌ای است که از میان ۱۸ فرزند، ۱۷ فرزند او به دست ضحاک از میان رفته‌اند.

کاوه آهنگر در شاهنامه

جایی که جایگاه پهلوانی می‌یابد و درفش کاویان را به او نسبت می‌دهند. در واقع مردمی عادی که تا به آنجا هیچ‌گاه در روایت‌ها و تاریخ رسمی جایگاهی نداشته‌اند، با پر رنگ کردن نقش کاوه در قیام علیه استبداد ضحاک به دنبال پیدا کردن نقش و جایگاهی تعیین‌کننده در مسیر تاریخ بوده‌اند. در این میان، نگاهی دیگر نیز وجود دارد که وجود قیامی از سوی مردم به رهبری آهنگری ستمدیده را در آن شرایط و بستر تاریخی امکان‌پذیر می‌داند؛ چراکه خاستگاه اساطیر را اندیشه مردم آن زمان و پدیده‌های اجتماعی می‌بیند.

این نگاه با تکیه بر آغاز شاهنامه، شکل‌گیری بسیاری از نخستین‌ها را پر رنگ می‌کند که نشان‌دهنده به وجود آمدن شهرها است. در واقع شکل‌گیری همه آنچه که لازمه زندگی جمعی انسان‌ها است در روندی از زمان کیومرث آغاز و در دوره جمشید به اوج خود می‌رسد؛ همچون پدید آمدن پوشاک، کشاورزی، آهنگری، کشتی‌سازی، وجود هنرمندان، اشکال ابتدایی ریاضیات و نجوم و غیره.

پس در این دیدگاه در زمانه ضحاک ما با پدیده شهر روبه‌رو هستیم که می‌تواند با خود شکل‌هایی از پدیده‌های مدرن مانند قیام مردمی و انقلاب را به‌همراه داشته باشد و در واقع خود شخصیت کاوه آهنگر کرد شکل گرفتن بازار و شهرها است.

پرچم کاوه آهنگر

چو برخواند کاوه همه محضرش // سَبک سوی پیران آن کشورش
خروشید کای پای‌مردانِ دیو // بریده دل از ترس گیهان خدیو
همه سوی دوزخ نهادید روی // سپردید دل‌ها به گفتار او
نباشم بدین محضر اندر گوا // نه هرگز براندیشم از پادشا
خروشید و برجست لرزان ز جای // بدرید و بسپرد محضر به پای
درفش کاویانی یگانه نماد ملی جاویدان نبردهای ملی در تاریخ پیش از اسلام است. این درفش بر طبق روایت‌ها پس از قیام کاوه آهنگر به دست امیران مختلف مزین به گوهر می‌شد و همیشه در جلوی سپاه افراشته بود. گویا این درفش تا زمان ساسانیان وجود داشته است و پس از حمله اعراب و شکست یزدگرد به دست اعراب می‌افتد. در ایران آداب و رسومی کهنی وجود داشت که هر فرد دین‌دار و به اصطلاح بهدینی یک «مار غن» در دست داشته است.

«مار غن» به چوبی اطلاق می‌شود که تکه‌ای چرم بر سر آن می‌گذاشتند و با آن خرفستران (موجودات اهریمنی، اژدها، وزغ، مار و غیره) را می‌زدند و می‌کشتند. میان این «مار غن»، نیزه و پیش‌بند چرمی کاوه شباهت‌های زیادی وجود دارد که نشان می‌دهد فلسفه و معنایی فراتر از داستان ظاهری در پشت آن نهفته است.

کلید واژه‌ها

کاوه آهنگر کیست؟

کاوه آهنگر، فردی از میان مردم است؛ دادخواهی ناشناخته که حکومت هزار ساله پادشاهی مقتدر به نام ضحاک را به پشتیبانی فریدون و مردم از میان برمی‌دارد.

پرچم کاوه آهنگر نماد چیست؟

درفش کاویانی یگانه نماد ملی جاویدان نبردهای ملی در تاریخ پیش از اسلام است.

آهنگر نماد چیست؟

نماد فرمانروا و پادشاهی است که از فلز سلاح می‌سازد و با آن می‌جنگند.

آرامگاه کاوه آهنگر کجاست؟

امروز در روستایی به اسم مشهد کاوه یا مشهد آهنگران واقع در شهرستان چادگان اصفهان، آرامگاهی وجود دارد که آن را به کاوه آهنگر نسبت می‌دهند.

دیوانگان نهان گشت کردار فرزنانگان // پراگنده شد کام
هنر خوار شد، جادویی ارجمند // نهان راستی، آشکارا گزند
شده بر بدی دست دیوان دراز // به نیکی نرفتی سخن جز به راز
جمشید شاه پس از ۷۰۰ سال پادشاهی، فر ایزدی شاهان را به دلیل غرور و خودبینی از دست می‌دهد. ضحاک که با فریب اهریمن و کشتن پدر خود مرداس، پادشاه دشت نیزه‌وران (سوریه امروزی) شده بود، از موقعیت متزلزل جمشید شاه در ایران استفاده می‌کند و به ایران می‌تازد. در روایت‌ها آمده است که او جمشید را به دو نیم می‌کند و بر تخت شاهی می‌نشیند. ضحاک برای به‌دست آوردن فر ایزدی، دختران جمشید (ارنواز و شهرنواز) را به همسری می‌گیرد.

در ادامه، اهریمن در شکل خوالیگری، ضحاک را وا می‌دارد تا طعم گوشت را بچشد و به او خوالیگری می‌آموزد. اهریمن در ازای پاداش این آموزش از ضحاک می‌خواهد تا بر شانه‌های او بوسه بزند و بر اثر آن مارهایی بر دوش ضحاک می‌روید. ضحاک هرچند با پذیرفتن آرا و دعوت اهریمن بنده او شده بود، از مارانی رنج می‌برد که با بوسه اهریمن بر شانه‌های او ظاهر او ظاهر شدند. ضحاک برای تسکین درد خود به توصیه اهریمن (که این بار در لباس طیبی بر او ظاهر شده بود)، دستور می‌دهد تا هر روز مغز دو جوان را خورش و خوراک مارهای او کنند.

چنان دید کز کاخ شاهنشهان // سه جَنگِ پدید آمدی ناگهان
دو مهتر، یکی کهتر اندر میان // به بالای سرو و به فرّ کیان
کمر بستن و رفتن شاهوار // به چنگ اندرون گرزّه گاوسار
دَمان پیش ضحاک رفتی به جنگ // نهادی به گردن بَرش پالهنگ
همی تاختی تا دماوند کوه // کِشان و دَمان از پس اندر گروه
بپیچید ضحاک بیدادگر // بدریدش از هول گفتی جگر
یکی بانگ برزد به خواب اندرون // که لرزان شد آن خانه صد ستون.

در این میان آبتین به دست ضحاک کشته می‌شود. آبتین جوانمردی که همسری به نام فرانک و پسری به نام فریدون داشت. فرانک که مطلع می‌شود ضحاک در خواب، شکست خود را به دست فریدون دیده است؛ بیمناک می‌شود و فرزندش را به دشتی می‌برد و نزد گاوی به نام برمایه می‌گذارد.

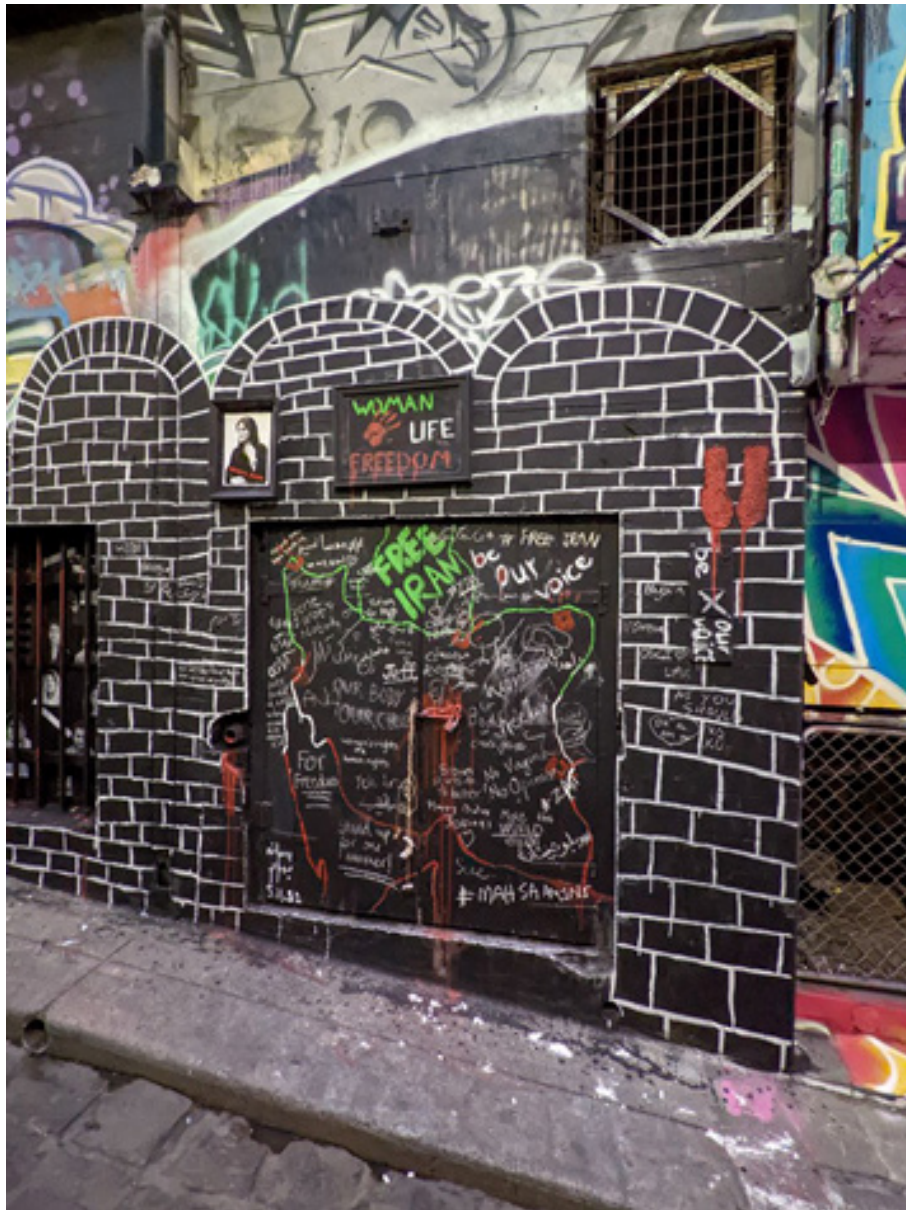
ضحاک بعد از خواب سبهمگین خود فریدون را جست‌وجو می‌کند، به آن دشت می‌رسد و برمایه را می‌کشد؛ اما فرانک پیش از رسیدن ماموران ضحاک، فریدون را به نزد پیرمردی در کوهستان می‌برد تا از او محافظت کند.

قیام کاوه آهنگر

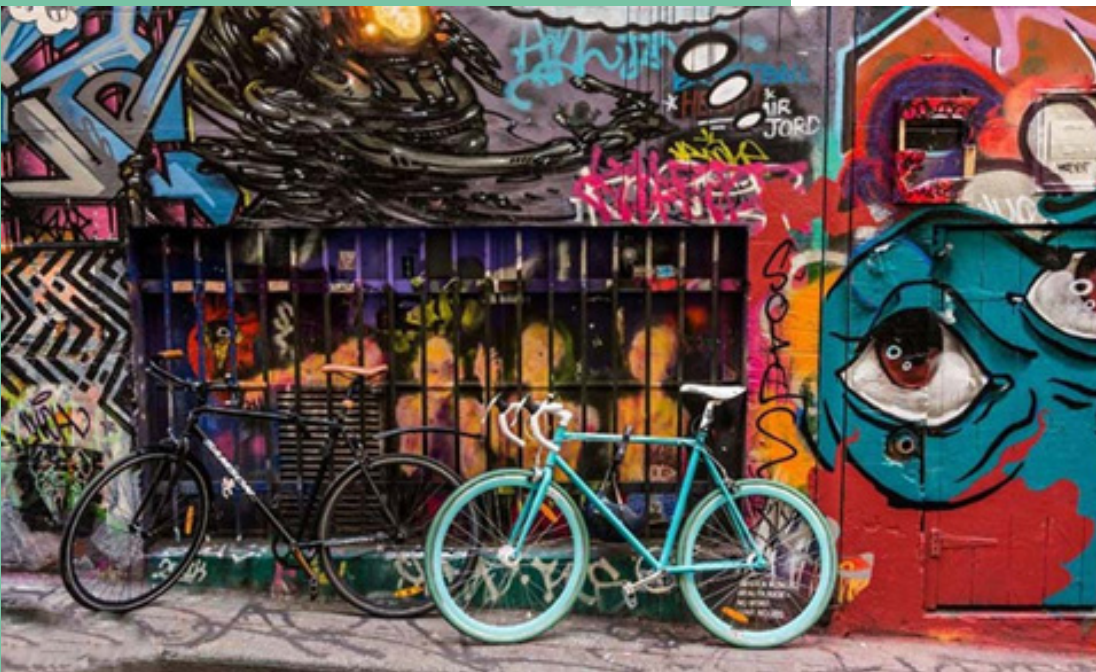
ز بیم سپهبد همه راستان // بر آن کار گشتند هم‌داستان
بر آن محضر اژدها ناگزیر // گواهی نوشتند برنا و پیر».
با تکیه بر روایت‌های موجود، می‌توان به این نتیجه رسید که قیام کاوه آهنگر کهن‌ترین قیام مردمی علیه استبداد و ظلمی است که سالیان سال قدمت داشته است. در تفکر انسان باستانی تنها انسان‌خدایی که شاه بوده، قادر به انجام کارهایی بزرگ بوده‌اند؛ پس در برابر ضحاک ستمگر نیز کسی جز فریدون نمی‌توانست ایستادگی کند؛ کسی که نژاد شاهی داشت.

پس شاید در آغاز شخصیت کاوه، آهنگری ساده برای ساخت گریز گاو سر بوده باشد؛ اما در گذر زمان مردم شخصیت شجاع و ظلم‌ستیز او را گسترش داده‌اند تا

دیوارنگاره‌های ایرانی ملبورن

دیوارنگاری یا گرافیتی (به انگلیسی: Graffiti) به تصویر کردن نقش‌ها، اشکال، حرف‌ها، نشانه‌ها، نمادها، الگوها و کلمه‌ها بر روی دیوارها یا هر مکان عمومی که بتوان از آن به عنوان مکانی برای نوشتن، نقاشی، کنده‌کاری و خط‌کشی کردن استفاده کرد، گفته می‌شود. دیوارنگاری بخشی از هنرهای خیابانی و نیز از عناصر اصلی فرهنگ هیپ هاپ به‌شمار می‌آید. از جمله خطوط نوشتاری برای شعار و تصویرسازی برای زیباسازی شهری یا تبلیغات فرهنگی و به‌طور کلی رسم هر گونه اثر هنری شامل بر متن، تصویر و برجسته‌نگاری که توسط طراح صورت پذیرفته باشد. منظور از هنر خیابانی آن بخش از گرافیک است که در کوچه و خیابان و سطح شهر با آن برخورد می‌کنیم. این هنر تاریخچه‌ای بسیار کهن دارد و ریشه در سنگ‌نبشته‌های تاریخی غارها و کتیبه‌های باستانی نقاشی‌های دیواری در ابعاد گوناگون دیده‌اید که از همین دسته‌اند. از دیدگاه شهرسازی و معماری، کوچه‌ها و خیابان‌ها به عنوان محورهای شهری شناخته می‌شوند. محورهایی که گاهی دارای جایگاه بارزشی از نظر کالبدی و تاریخی می‌شوند و نقش بسیار مهمی در برنامه ریزی‌های شهری و زیباسازی شهرها ایفا می‌کنند. شهرهای بسیاری در سرتاسر دنیا وجود دارند که به خاطر کوچه و یا خیابان خاصی بسیار مورد توجه قرار گرفته‌اند و بسیاری از گردشگران را به سوی خود می‌کشانند.

“

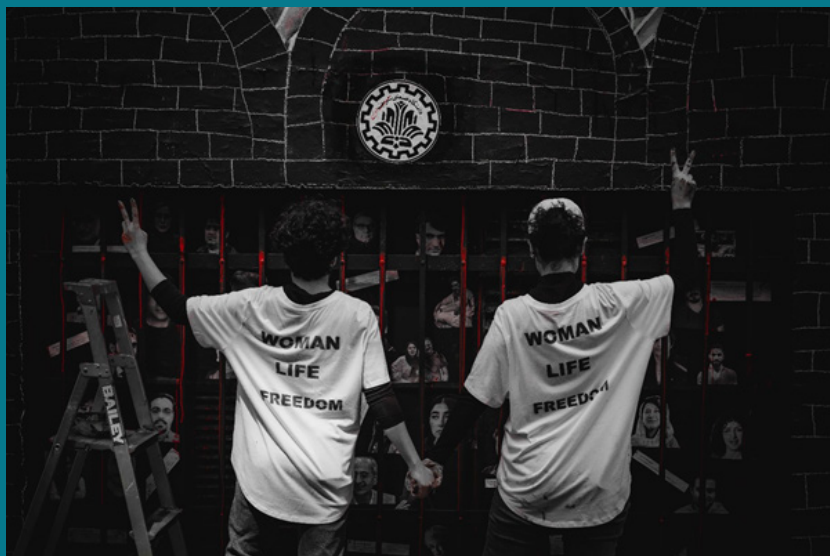
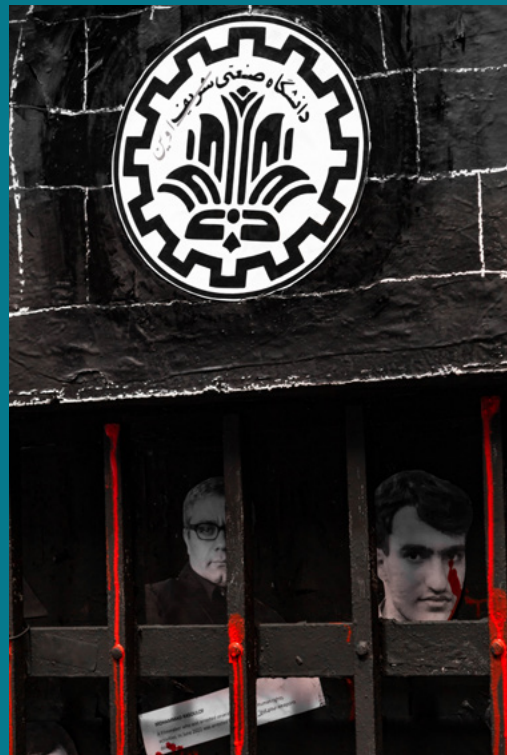
این بار سمانه
یک هنرمند ایرانی
ساکن ملبورن استرالیا
با همکاری بهار
خالق تصویر
جنبش زنان ایران
بر روی دیوارهای
این کوچه بودند.

یکی از جاذبه‌های مهم گردشگری ملبورن، هنر خیابانی یا به اصطلاح گرافیتی است. این سبک هنری که به خاطر ماهیت اعتراضی، تامل‌ناپذیر و ممنوع بودن و مخفیانه و به صورت غیر قانونی انجام می‌شود، در دهه‌های اخیر در نقاطی مشخص از شهرهای بزرگ استرالیا قانونی شده است. خیابان‌هایی که گاهی برخی از آنها را می‌توان به عنوان صحنه‌های هنری و یا یک گالری نقاشی به شمار آورد. در واقع یکی از جاذبه‌های گردشگری این شهر همین خیابان‌های زیباست.

هنر گرافیتی در ملبورن هنر شناخته شده‌ای است. این هنر که زیرمجموعه هنر خیابانی است شامل دیوارنویسی‌ها، طراحی‌ها و گاهی کندن لایه‌های گچ بر روی دیوار است. هنرمندان این سبک، بر دیوارهای خیابان‌های مشخص شده توسط شهرداری‌ها نقاشی می‌کنند و هنردوستان و گردشگران بسیاری از استرالیا و سایر نقاط جهان به این مکان‌ها می‌آیند تا از تماشای این هنر منحصر به فرد لذت ببرند.

کوچه‌ی هوزیرلین یکی از معروف‌ترین کوچه‌های ملبورن است. وارد این کوچه که می‌شوید انگار در دنیای دیگری قدم می‌گذارید. دنیایی پر از رنگ و شگفتی. هنرمندان دیوارنگاری زیادی از سرتاسر دنیا بر روی دیوارهای آن اثر هنری خلق کرده‌اند. به طوری که در هیچ کجای این دیوارها بخش خالی و بدون طرح پیدا نخواهید کرد.

بر روی دیوار چهره‌های اغواکننده‌ای از کارتون‌ها، خون‌آشام، هیولا، نینجا و ... مشاهده می‌شوند. گاهی در بخشی از دیوار چند طرح بر روی طرح قبلی کشیده شده‌اند. بالا و پایین دیوار پر است از خلاقیت و نقش‌نگاره‌های زیبایی که شاید برخی از آنها به عنوان یک شاهکار هنری به شمار بیایند.

“

خالق اثر شب یلدا هم
هنرمندان ایرانی
ساکن ملبورن
نازنین، سمانه و رضا
می‌باشند.

“

یلدا آقافضلی معترض ۱۹ ساله ایرانی بود که در جریان خیزش ۱۴۰۱ در ۴ آبان در حوالی خیابان انقلاب تهران بازداشت و در ۱۵ آبان آزاد شده بود. او در ۲۰ آبان درگذشت. همزمان شدن مراسم چهلم و تولد یلدا با شب چله یا همان یلدای ایرانی بهانه‌ای شد برای برگزاری مراسمی توسط نازنین یکی از پدیدآورندگان این اثر هنری در کنار این دیوارنگاره در مرکز شهر ملبورن که با استقبال عمومی همراه شد.

“

دیوارنگاره‌های مهسا امینی و سقوط هواپیمای ۷۵۲ اوکراینی نیز از آثار خلق شده توسط نازنین در این کوچه می‌باشد.

«زن زندگی آزادی» در رسانه‌های استرالیا

9NEWS

linked to protests that have swept the country since September, state media reported on Thursday.

Mizan Online, a news agency affiliated with Iran's judiciary, and the semi-official *Tasmin* news agency both named the protester as Mohsen Shekari.

He was reportedly convicted of "waging war against God" for stabbing a member of the Basij paramilitary force at a protest in Tehran on September 23.

READ MORE: [US woman given suspended sentence for death of teen in the UK](#)

A police motorcycle and a trash bin are burning during a protest over the death of Mahsa Amini, a 22-year-old woman who had been detained by the nation's morality police, in downtown Tehran, Iran. This photo was taken by an individual not employed by the Associated Press on September 19, 2022 and obtained by the AP outside Iran. (AP)

World

'Women, life, freedom': One month since Mahsa Amini's death, is Iran in the midst of a revolution?

Iranian women have remained steadfast in their battle against the nation's authoritarian religious regime. How far have they come since Mahsa Amini died?

6 min read

Published 16 October 2022 at 3:22pm, updated 16 October 2022 at 3:30pm

By Rayane Tamer

Source: SBS News

Tags

Middle East

People protest in front of the Iranian Consulate in Istanbul in response to the death of Mahsa Amini, who died in custody one month ago after being arrested for allegedly not wearing her head properly. Source: AAP / SOPA Images / Sipa USA

Help us improve

The Daily Telegraph

Subscribe

Sign In

My News Local NSW National World Opinion Business Entertainment Lifestyle Sport

Sort by: Date

Townsville

'Women, life, freedom': Protesters' bold move for Iran

A group of women have cut their hair in a show of solidarity for the protesters in Iran calling for the end of the Republic, after the death of a young woman in police custody.

The Sydney Morning Herald

WORLD

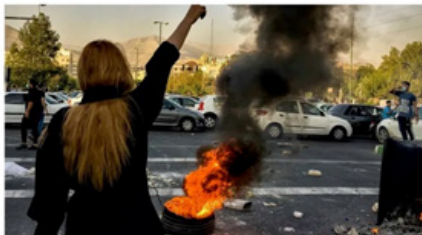
Middle East

Join the Digital Revolution

Learn the digital skills you need to advance your career in the fast-growing online world.

Digital Marketing Academy [Learn more >](#)

Iran executes first known prisoner arrested in protests

The execution of Mohsen Shekari comes as other detainees also face the possibility of the death penalty for their involvement in the protests.

Today, 5:00am | Jon Gambrell

Sydney Today 15 °/21 °

news.com.au

Home National World Lifestyle Travel Entertainment Technology Finance Sport

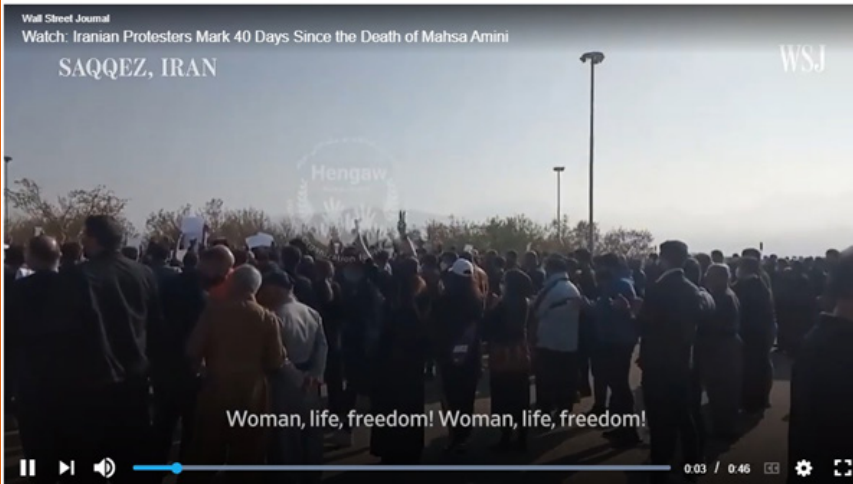
World

NOW PLAYING

Wall Street Journal

Watch: Iranian Protesters Mark 40 Days Since the Death of Mahsa Amini

SAQEZ, IRAN

WSJ

Woman, life, freedom! Woman, life, freedom!

0:03 / 0:46

Watch: Iranian Protesters Mark 40 Days Since the Death of Mahsa Amini

ABC

101.1 RN Home Schedule Programs Articles [PLAY LIVE RADIO](#) 8:00PM TO 9:30PM RN Drive with Andy Park

Iran protests—women, life, freedom

Broadcast Sun 23 Oct 2022 at 12:00pm

OCTOBER 15, Demonstrators, some hold banners with the image of Mahsa Amini and Shah-era flags, march in solidarity with protesters in Iran on October 15, 2022. Nationwide protests in Iran following the death of Mahsa Amini in mid-September are ongoing. (Other images/Getty Images)

Share

More from Rear Vision - How History Shaped Today

Golbang

Official Quarterly Magazine of
The Iranian Society of Victoria
Issue 195-January 2023

Australian Iranian Society of Victoria (AISOV) is a non-profit, non-political and non-religious organisation which started its work in 1990 and was officially established in 1991

The entire effort, funding and income of AISOV are used to achieve the following goals :

- * Introducing, promotion and empowering of Iranian culture, music, literature and arts
- * Provision of social welfare services and assisting Iranians with the priority of AISOV members
- * Assisting Iranians residing in Victoria in employment and beginning a career
- * Promotion of social, leisure and sport activities
- * Establishing communication with public and non-public Australian organisation to introduce enriched Iranian culture to them, inform them of the needs of Iranian community in Victoria and vice versa

All members of AISOV's management team work voluntarily. The main commitment of AISOV is provision of services to its official members; however, it has always been attempted to provide appropriate services to other non-member Iranians as much as possible.

Magazine Information:

AISOV's Management Team:

Afroz Rahimian (President), Sedi Esmi,
Sahar Amirian, Sahar Gholizadeh,
Mahshid Babzartabi, Pedram Akbari,
Rana Ebrahimi

Editor in Chief:

Mohammadreza Davari

Graphic Designer:

Marziyeh Jalaei

Editorial Board:

Sara Seif, Aylin Tofighi & Farhad Hashemi

Address:

Level 1, 79 Mahoney's Road
Forest Hill VIC 3131

Telephone

03 9894 2644

Mobile

0468 460 698

Email

info@aisov.org.au

Website

www.aisov.org.au

WOMAN
LIFE
FREEDOM

زن
زندگی
آزادی

YALDA یلدا

GOLBANG

Official Quarterly Magazine of the Australian Iranian Society of Victoria (AISOV)
Issue 195 - January 2023